

Nr 22.

Utlåtande i anledning av väckt motion angående översyn av bestämmelserna i lagen om rätt till jakt m. m.

(2:a avd.)

I en inom andra kammaren väckt, till jordbruksutskottet hänvisad motion, nr 188, av herr *Johanson* i Norrköping *m. fl.* har anhållits, att riksdagen måtte besluta att i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa om en översyn av bestämmelserna i lagen om rätt till jakt av den 3 juni 1938 och jaktstadgan av den 3 juni 1938 och att Kungl. Maj:t därvid beaktar de anmärkningar mot nu gällande bestämmelser, som i motionen blivit framställda, samt att vid utarbetandet av förslaget till nya bestämmelser icke endast representanter för Svenska jägareförbundet utan även representanter för Jägarnas riksförbund och för böndernas och lant- och skogsarbetarnas ekonomiska och fackliga organisationer måtte lämnas tillfälle till medverkan.

Beträffande de skäl som anförts till stöd för nämnda yrkanden hänvisas till motionen.

Vid motionens förberedande behandling inom utskottet ha överläggningar ägt rum med representanter för domänstyrelsen samt Svenska jägareförbundet och Jägarnas riksförbund.

Såsom motivering till förslaget om en översyn av gällande jaktlag ha motionärerna anført dels att de nuvarande bestämmelserna icke gåve möjlighet för personer, som icke ägde eller eljest disponerade jaktmarker, att utöva jakt, dels att bestämmelserna om bildandet av jaktvårdsområden och erläggandet av jaktvårdsavgifter innebure orättvisor. Tillika ha erinringar framställts mot de statliga myndigheternas sätt att utarrendera statens jaktmarker, varjämte kritik riktats mot vissa bestämmelser i jaktstadgan, som uppgivits vara föråldrade och strida mot nutida viltvårds- och djurskyddssynpunkter.

Utskottet vill erinra, att motioner i enahanda syfte och med i huvudsak likartad motivering väckts vid 1945 och 1946 års riksdagar. Vad angår frågan om på vad sätt även personer, som icke disponera jaktmarker, skola kunna få tillfälle att i större utsträckning komma i åtnjutande av den avspänning och avkoppling från det dagliga arbetet, som jakten synes utgöra för de därav intresserade, uttalade utskottet i sitt utlåtande nr 34 till 1946 års riksdag, att det visserligen kunde ifrågasättas om för en dylik rekreation

Utskottet.

i skog och mark det i och för sig vore nödvändigt att vederbörande även hade möjlighet att medföra och göra bruk av skjutvapen men att utskottet icke vore främmande för de i motionen anförda synpunkterna. Utskottet framhöll vidare, att vissa möjligheter i nu berörda avseende redan funnes inom ramen för gällande lagstiftning samt att utskottet, som icke kunde angiva några riktlinjer enligt vilka frågan borde lösas, ville ifrågasätta, buruvida en utredning i ämnet kunde komma att giva några positiva resultat.

Såsom tidigare anförts har vid motionens behandling inom utskottet överläggning ägt rum med representanter för domänstyrelsen samt Svenska jägareförbundet och Jägarnas riksförbund. Sistnämnda förbund, vilket visat sig anlägga i huvudsak samma synpunkter som motionärerna, uttalade därvid önskvärdheten av att en utredning i ämnet komme till stånd, medan representanterna för domänstyrelsen och Svenska jägareförbundet icke ville förorda en sådan på de av motionärerna anförda skälen. Vad i förevarande motion anförts ävensom de synpunkter, som vid nämnda överläggningar uttalades från riksförbundets representanter, ha icke givit utskottet anledning att frågå sitt tidigare ståndpunktstagande till denna fråga. Sålunda ha enligt utskottets förmenande icke heller nu kunnat uppdragas några riktlinjer för huru det — utan att avskaffa jordägares jakträtt — skall vara möjligt att genom ändring av jaktlagen bereda ökade tillfällen till jakt för den del av befolkningen som icke äger eller eljest disponerar jaktmarker. Utskottet är för sin del av den uppfattningen, att önskemålet om att ett ökat antal medborgare skall erhålla möjlighet att utöva jakt bör kunna tillgodoses inom ramen för gällande lagstiftning, framför allt genom bildandet av jaktvårdsområden och försäljning av jakträttsbevis, samt genom sådana överenskommelser, som på sina håll redan träffats mellan jordägande företag och deras anställda om jakt å vederbörande företags marker. Såvitt utskottet kan finna, skulle därjämte ett tillgodosående av de i motionen anförda synpunkterna medföra risk för att villebrådsbeståndet inom landet skulle bliva utsatt för en synnerligen kraftig decimering, varigenom huvudsyftet med den gällande jaktlagen, nämligen främjandet av jaktvårdsintressena, skulle omintetgöras. Utskottet anser sig med hänsyn till det anförda icke kunna förorda bifall till motionen i denna del. Ej heller anser utskottet vad i motionen i övrigt anförts motivera att en översyn av bestämmelserna i jaktlagen och jaktstadgan nu företages.

Vad vid förenämnda överläggning med representanter för bland annat Svenska jägareförbundet och Jägarnas riksförbund förekommit har bibringat utskottet den uppfattningen, att de båda förbundens syftemål så sammanfalla att förhållandena å jakt- och viltvårdens område skulle avsevärt främjas, därest samarbete mellan nämnda förbund kunde åvägabringas. Utskottet vill därför uttala den förhoppningen, att förbunden skola finna det lämpligt att i fortsättningen i intim samverkan eller genom direkt sammanslutning av förbunden arbeta för en förbättrad vilt- och jaktvård inom landet.

Under åberopande av det anförda får utskottet hemställa,

att motionen II: 188 icke må föranleda någon riksdagens åtgärd.

Stockholm den 11 april 1947.

På jordbruksutskottets vägnar:

L. TJÄLLGREN.

Vid detta ärendes slutbehandling hava närvarit:

från första kammaren: herrar Tjällgren, Alfred Andersson, Anderberg, Nils Olsson, friherre Beck-Friis, herrar Näslund, Hagman och Henry Johansson; samt

från andra kammaren: herrar Andersson i Löbbo, Liedberg, Andersson i Tungelsta, Gustafson i Vimmerby, Ericsson i Sörsjön, Andersson i Surahammar, Jacobson i Vilhelmina och Svensson i Ljungskile.

R e s e r v a t i o n

av herr *Svensson* i Ljungskile.
